

"Militaire alliantie Engeland-Amerika" in De Volkskrant (6 maart 1946)

Source: De Volkskrant. Katholiek Dagblad voor Nederland. dir. de publ. SLEWE, C. ; R d. Chef ROMME, C. P. 06.03.1946, n  6.468; 23. Jg. Amsterdam: De Volkskrant. "Militaire alliantie Engeland-Amerika", p. 1; 2.

Copyright: (c) de Volkskrant bv

URL: http://www.cvce.eu/obj/militaire_alliantie_engeland_amerika_in_de_volkskrant_6_maart_1946-nl-ba6c2227-9a48-4891-aa30-03087941c218.html

Last updated: 03/07/2015

Winston Churchill bepleit in Verenigde Staten

Militaire alliantie Engeland-Amerika

Moskou's "ongelimiteerde zucht naar expansie" de drijfveer

Winston Churchill heeft Dinsdag in Fulton, in de Amerikaanse staat Missouri, een pleidooi gehouden voor een Brits-Amerikaanse militaire alliantie. Tegelijkertijd waarschuwde Churchill tegen — zoals hij het uitdrukte — de "ongelimiteerde Russische zucht naar uitbreiding van macht en leerstellingen". De Britse ex-premier wees er op, dat Sovjet-Rusland nergens zo weinig respect voor toonde, dan voor naties, die te zwak zijn, om zich te verdedigen.

Hoewel Churchill mededeelde geheel op eigen initiatief te spreken, verklaren leden van zijn partij, dat de tekst van de rede te voren met lord Halifax was besproken en dat Churchill in geen geval in een zó belangrijke zaak minister Bevin voor het hoofd zou stoten. President Truman, die Churchill inleidde, had bovendien een dag te voren de redevoering bestudeerd.

"Het is mijn plicht nu te spreken"

Terwijl hij verzekerde, dat er een schaduw gevallen was over de tonelen, die zo kort geleden nog in het volle licht van de geallieerde overwinning stonden", vervolgde Churchill: "niemand is in staat te zeggen, welke plannen Sovjet-Rusland en de internationale communistische organisatie voor de naaste toekomst hebben, noch waar de grenzen zijn van hun, op uitbreiding gerichte aspiraties." Met grote nadruk verzekerde Churchill, dat een nieuwe oorlog slechts voorkomen kan worden door thans, in 1946 met Sovjet-Rusland tot overeenstemming te komen op alle punten onder leiding van de organisatie der Verenigde Volken.

"Ik voor mij geloof niet", zo vervolgde Churchill, dat Sovjet-Rusland een oorlog wenst, maar ik constateer aan die zijde een verlangen om de vruchten van de oorlog te plukken, gepaard gaande met een ongelimiteerde zucht naar uitbereiding van macht en leerstellingen. Tijdens de oorlog heb ik onze Russische vrienden en bondgenoten leren kennen en ik hen er van overtuigd, dat zij voor niets ter wereld minder respect hebben dan voor militaire zwakte".

De atoombom

Churchill waarschuwde tegen het prijsgeven van het geheim der atoombom op dit ogenblik "Met het oog op de onzekere toestand, waarin de wereld zich bevindt", aldus vervolgde Churchill, "zou het voor Engeland en Canada verkeerd en onvoorzichtig zijn het geheim aan de Verenigde Volken toe te vertrouwen nu deze organisatie zich in haar kinderschoenen bevindt".

Churchill verdedigde dit standpunt op de volgende wijze: "Niemand ter wereld heeft ook maar één moment slecht geslapen, omdat de kennis, en de fabricage-methode van, en de grondstoffen voor het allergrootste deel in Amerikaanse handen zijn. Van de andere kant geloof ik niet, dat wij zo gerust geslapen zouden hebben indien de rollen omgekeerd waren geweest en de een of andere communistische of neo-fascistische staat het monopolie van dit schrikkelijk geheim onder zijn berusting had gehad. De vrees alleen zou er in dat geval gemakkelijk toe hebben geleid aan de vrije democratische wereld totalitaire stelsels op te dringen, waarvoor de gevolgen de menselijke verbeelding te boven gaan". Churchill herinnerde er aan dat Canada en de Verenigde Staten reeds een permanente defensie overeenkomst bezitten en verklaarde dat dit verbond zich op de basis van volledige wederkerigheid zou moeten uitstrekken tot alle delen van het Britse Gemeenebest.

Voorts bepleitte hij voortzetting van de nauwe relaties tussen de militaire adviseurs van Engeland en de Verenigde Staten met als resultaat een gemeenschappelijke bestudering van potentiële gevaren, het gebruik van dezelfde wapens, gelijke instructie-voorschriften, uitwisseling van officieren en aspirant-officieren en ten slotte een gemeenschappelijk gebruik van alle vloot- en lucht-steunpunten, die waar ter wereld ook, in het bezit van een van beide mogendheden zijn.

Rusland welkom, maar...

“De mogelijkheid bestaat” zo werkte Churchill hierna verder uit, "dat er gemeenschappelijke burgerrechten komen, maar dat moeten we aan de Voorzienigheid overlaten. Welke uitgestrekte arm zovelen van ons duidelijk zien.”

Churchill sprak zijn bewondering uit voor den dapperen Russischen soldaat en voor zijn oorlogsmakker Stalin. Sprekend over Ruslands behoefte aan veiligheid op haar westelijke flank zei Churchill, dat hij Rusland welkom heette op de haar toekomende plaats tussen de grote mogendheden, maar voegde er aan toe: “Warschau, Berlijn, Praag, Wenen, Boedapest, Belgrado, Boekarest en Sofia liggen alle in door de Sovjets beheerst geheid en zijn alle op een of andere manier niet alleen onder Russische invloed, maar bovendien in sterke mate aan de controle van het Kremlin onderworpen. Alleen Athene is vrij om zelf over zijn toekomst te beslissen door middel van verkiezingen onder Brits. Amerikaans en Frans toezicht. Turkije en Iran zijn grondig gealarmeerd door de Russische eisen en de Russen in Berlijn zijn bezig een “eenheidspartij” op te richten, die op voet van oorlog staat met de menselijke vrijheid en waardigheid.

“Daarvoor hebben wij Europa niet bevrijd”, riep Churchill uit, maar om het op te bouwen.”

“Ook in Frankrijk en Italië is Rusland”, zo besloot spreker, "met communistische invloeden aan het werk, terwijl wij met angst kijken naar het Verre Oosten, met name naar Mandsjoerije.” Churchill verklaarde, dat hij de gedachte, dat een nieuwe oorlog dreigt of onvermijdelijk is, van zich afschoof.

Ons lot ligt in onze eigen handen en daarom acht in het mijn plicht nu te spreken.”